

عنوان مقاله:

بازپژوهی تفوق تصرف بر مالکیت در دعاوی ثلاث با نگاهی به رویه قضایی

محل انتشار:

مجله حقوق خصوصی، دوره 20، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مجید عزیزبانی - مدرس گروه حقوق خصوصی، دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقصود از دعاوی ثلاث سه دعاوی تصرف عدوانی، ممانعت، و مزاحمت از حق است. قانون گذار در رسیدگی به این سه دعوا نظر به نظم عمومی، حفظ وضعیت موجود، و ضرورت اهتمام ویژه دادرس در پیمودن راه و مسیر دادرسی داشته است. قانون آیین دادرسی مدنی در مواد ۱۵۸ تا ۱۶۲ جداگانه به بررسی دعاوی ثلاث پرداخته است و در دعاوی رفع تصرف عدوانی برای حمایت از یک تاسیس حقوقی، که همان حق تصرف مادی است، به وجود آمده است. مبانی حقوقی متعددی برای دعاوی ثلاث مطرح شده است؛ از جمله: ۱. حمایت از مالکیت واقعی، ۲. منع احقاق حق شخصی، ۳. اماره مشروعیت تصرف. در فقه امامیه چنین تاسیسی وجود ندارد. اما بر اساس اصول و قواعد فقهی موجود می توان با برخی تفاسیر قاعده ید را مبنای این دعوا به شمار آورد. ضرورت تحقیق حاضر در این است که با توجه به اعتبار روزافزون اسناد رسمی در جوامع بشری و ارتباط تنگاتنگ آن با نظم عمومی ضرورت تبیین نظریه جدید برای حمایت از مالکان رسمی در مقابل متصرفان بدون اسناد رسمی و همچنین از بین رفتن ضرورت های موجود در زمان تصویب قانون آیین دادرسی مدنی برای متصرف فعلی و حفظ نظم فعلی احساس می شود. پژوهش با مطالعه منابع فقهی و حقوقی همراه تطبیق با تحلیل رویه قضایی به روش کتابخانه ای به نحو تحلیلی توصیفی و کاربردی است.

کلمات کلیدی:

تصرف عدوانی، دعوی، رفع تصرف، سند مالکیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1801102>

